

РЕШЕНИЕ

№ 6866

гр. София, 13.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 24.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **4754** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 124 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба на К. С. Й. ЕГН [ЕГН], от [населено място] 1582, [жк], [жилищен адрес] срещу заповед №ИА-ЧР-543/28.04.2023г. на изпълнителният директор на Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“ при министерство на Електронното управление, с която е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя, като държавен служител – „главен експерт“ в отдел „Информационни системи и услуги“, дирекция „Оперативно наблюдение и поддръжка на системи“ в Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“ на основание чл. 106, ал. 1, т. 6 от Закона за държавния служител /ЗДСл/. В депозирания жалба до АССГ, жалбоподателят твърди, че издадената заповед за прекратяване на служебното му правоотношение е неправилна и незаконосъобразна, поради това, че не е мотивирана – в нея не е посочено критериите за освобождаването му и защо е бил избран от всички други колеги с подобен стаж и квалификация. На второ място се сочи, че освобождаването му е станало без предизвестие и без посочване на причините за това.

В о.с.з се явява лично и поддържа жалбата на посочените основания. Иска от съда да отмени оспорената заповедта. В представените по делото писмени бележки излага идентични доводи, като в жалбата.

Ответникът – изпълнителният директор на Изпълнителна агенция „Инфраструктура

на електронното управление“при министерство на електронното управление,чрез процесуалния си представител юрисконсулт В.,изразява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал. 1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно между страните, че жалбоподателят К. С. Й. ЕГН [ЕГН] е придобил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст по реда на КСО с начална дата на пенсията 15.08.2015г.,съгласно удостоверение от НОИ/стр. 10/

Видно от представената по делото служебна книжка издадена от ДА“ЕУ“ след придобиването на право на пенсия,К.Й. е започнал работа в агенцията на 01.02.2018г. и е заемал различни длъжности,като държавен служител.Първоначално е бил назначен със заповед № ЧР-Н-34/26.01.2018г. на председателят на ДА“ЕУ“ на длъжност „главен експерт“ дирекция „Комуникационна и информационна инфраструктура“.

Със заповед №ИА-ЧР-503/05.04.2023г. на изпълнителният директор на Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“ е преназначен като държавен служител на длъжност: „главен експерт“ в отдел „Информационни системи и услуги“, дирекция „Оперативно наблюдение и поддръжка на системи“ в Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“, считано от 06.04.2023 г. /л.16/

Със заповед №ИА-ЧР-543/28.04.2023г. на изпълнителният директор на Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“ е прекратено служебното правоотношение на К. С. Й. на основание чл. 106, ал. 1, т. 6 ЗДСл,като е посочено,че служебното правоотношение е възникнало след като държавният служител е придобил и упражнил правото си на пенсия за осигурителен стаж и възраст./л.2/В оспорваната заповед е посочено дължимите обезщетения на основание чл.39 от Закона за държавния служител ,както следва:

- във връзка с чл.61 от Закона за държавния служител за неизползван платен годишен отпуск за 2021г. в размер на 7 (седем) дни, за 2022г. в размер на 27(двадесет и седем) дни,за 2023г. в размер на 10(десет) дни, или общо в размер на 44 (четиридесет и четири) дни;

- във връзка с чл. 106, ал. 4 от Закона за държавния служител - за неспазения срок на предизвестие в размер на 1 (една) основна месечна заплата на служителя.Заповедта е връчена лично срещу подпис на жалбоподателят на 10.05.2023г.

При така установените факти,съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е подадена на 15.05.2023г.същата е в законно установения срок по чл. 149, ал. 1 АПК, от легитимирано лице по смисъла на чл. 147, ал. 1 АПК и срещу подлежащ на обжалване административен акт, поради което съдът намира същата за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт не само на посочените от жалбоподателя основания, а на всички основания по чл. 146 АПК като преценява дали е издаден от компетентен орган, спазена ли е установената форма, спазени ли са процесуалните и материално правните

разпоредби по издаването и съобразен ли е с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган съгласно чл. 3, ал. 1 от устройственият правилник „за дейността и организацията на работа на Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“ при М.

Заповедта отговаря на посочените в чл. 108 от ЗДСл особени изисквания за форма и съдържание на акта за прекратяване на служебното правоотношение – подписана е от органа по назначаването и съдържа правното основание за прекратяване на служебното правоотношение. В същата са посочени дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба от жалбоподателят.

Настоящият състав не споделя направените възражения от страна на жалбоподателя, че е налице нарушение при издаване на заповедта, тъй като същата не е мотивирана и не са изложени мотиви, защото именно жалбоподателят е освободен от длъжност съобразено със стажа и квалификацията му. Разпоредбата на чл. 108, ал. 1 от ЗДСл не се съдържа изискване за излагане на мотиви при прекратяване на служебното правоотношение. Видно от специалния закон, законодателят е уредил в цитираната разпоредба материално-правните предпоставки за упражняване на едностранното право на органа да прекрати служебното правоотношение. По силата на тази норма издателят на заповедта е длъжен да постанови акта си, като посочи правното основание за прекратяване на правоотношението, дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба. Съдът констатира, че тези изисквания са били спазени, видно от съдържанието на оспорения акт.

Съдът не констатира допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. По делото безспорно се установява, че предизвестие №420/27.04.2023г. за прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателят с агенцията е връчено на 10.05.2023г., когато му е връчена и процесната заповед, но видно от мотивите на заповедта, не спазването на срока на предизвестие от издателят на същата е компенсирано със заплащане на дължимото му се обезщетение по чл. 106, ал. 4 от ЗДСл.

С оглед наведените в жалбата доводи, спорът е правен и се свежда до това – налице ли са предпоставките за прилагане на нормата на чл. 106, ал. 1, т. 6 от ЗДСл, с оглед факта, че оспорваният е придобил и упражнил правото си на пенсия за осигурителен стаж и възраст при условията на КСО.

Разпоредбата на чл. 106, ал. 1, т. 6 от ЗДСл, послужила като правно основание за прекратяване на служебното правоотношение, предвижда, че органът по назначаване може да прекрати служебното правоотношение с едномесечно предизвестие, когато служебното правоотношение е възникнало след като назначеният държавен служител е придобил и упражнил правото си на пенсия за осигурителен стаж и възраст по реда на КСО.

В настоящия случай не е спорно и се установява от писмените доказателства, че възникналото право на пенсия по реда на чл. 68а от КСО е упражнено от К. С. Й. с начална дата 15.08.2015 г., видно от справка от НОИ/л.10/

Служебното му правоотношение е прекратено със заповед №ИА-ЧР-503/05.04.2023г. на изпълнителният директор на Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“ на основание чл. 106, ал. 1, т. 6 ЗДСл, като е посочено, че служебното правоотношение е възникнало след като държавният служител е упражнил правото си на пенсия за осигурителен стаж и възраст. Фактическият състав на нормата, послужила като правно основание за прекратяване на служебното

правоотношение на оспорващия, изисква придобиването на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст и упражняване на това право да са налични едновременно преди възникване на служебното правоотношение. В настоящия случай жалбоподателят получава лична пенсия за осигурителен стаж и възраст с начална дата 15.08.2015 г.

Следователно, процесното прекратено служебно правоотношение е възникнало след като служителят е придобил и упражнил правото си на пенсия за осигурителен стаж и възраст. По това правоотношение жалбоподателят, видно от представената преписка, е упражнявал в пълен обем своите права, както и е престираал труд.

Разпоредба на чл. 106, ал. 1, т. 6 от ЗДСл дава право на органа по назначаването да прекрати служебното правоотношение с едномесечно предизвестие, когато служебното правоотношение е възникнало, след като назначеният държавен служител е придобил и упражнил правото си на пенсия. В тази връзка настоящият състав следва да посочи, че оспорената заповед е съобразена и с целта на закона, която дава възможност на органа по назначаването едностранно с предизвестие да прекрати служебното правоотношение. Изцяло на органа е преценката дали да се възползва от възможността за едностранно прекратяване на служебното правоотношение при наличието на условията за това. В тази връзка неоснователни са възраженията от страна на жалбоподателя писмените бележки, че не са били посочени критерии за освобождаването му, както и че не са били извършвани структурни промени в агенцията.

По изложените съображения съдът намира, че оспорената заповед е законсъобразна, поради което и жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

по разноските:

Налице е искане за присъждане на разноски и такива следва да се присъдят в размер на 100 лева за юрииск. възнаграждение съобразно Наредбата за заплащане на правната помощ, на осн. чл. 143, ал. 3 от АПК на ответника.

Мотивиран от изложеното, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК,

Административен съд София-град, Първо отделение, 34-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. С. Й. [ЕГН], [населено място] 1582, [жк], [жилищен адрес] срещу заповед №ИА-ЧР-543/28.04.2023г. на изпълнителният директор на Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“, с която е прекратено служебното му правоотношение като държавен служител – „главен експерт“ в отдел „Информационни системи и услуги“, дирекция „Оперативно наблюдение и поддръжка на системи“ в Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“.

ОСЪЖДА К. С. Й. ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място] 1582, [жк], [жилищен адрес], да заплати на Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“ сума в размер на 100/сто/ лева разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

съдия:

